

virksomhed, som her i Staden Kjøbenhavn — jeg kan neppe længere sige: Fæstningen Kjøbenhavn — paahviler Ingenieurcorpset. Man kan ganske vist meget godt, naar man ikke bærer Ansvar for, udkafte Planer for, hvorledes al Slags Tjeneste kan besørages meget bedre, og det glæder mig, hvis det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage), har sat Thinget i godt Lune. Det gjør godt engang imellem at høre den Slags Ting behandlet paa en spøgefuldt Maade, vel at mærke, naar ikke Afstemningen gaaer i samme Retning. Men jeg haaber dog, at den alvorlige Betragtning kommerbagefter, at, fordi man har opgivet een Materialgaard, derfor er det ikke en Selvfølge, at man saa opgiver to Materialgaarde; men har man en Materialgaard, er det naturligt at have en Kalkkule paa denne Materialgaard. Det er blevet antydet, at man burde have henlangt Kalkkullen til et andet Sted; men efter at have afhændet saameget, som man har, er der virkelig ikke nogen hensigtsvarende Plads til Kalkkullen andetsteds end paa Materialgaarden. Jeg haaber saaledes, at det ærede Thing vil stemme i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag under Nr. 35. Den Nedsættelse, som Udvalget har foreslaaet under Nr. 36, vil jeg ikke bestemt modsætte mig. Jeg vil søge at komme ud af det med det mindre Beløb, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det viser sig ved denne Leilighed, som ved alle andre Leiligheder, at det altid er den allerfletteste Oeconomie at nedsætte det Slags Forslag fra Krigsbestyrelsen. Disse Forslag ere saa omhyggeligt udarbejdede og med et saa stadigt Hensyn til Besparelse, at man ved at stryge bort af dem, som her er fleet flere Gange kun altid faaer de samme Poster tilbage. Det er i Virkeligheden det Slags Nedsættelser, der, som jeg ofte har havt Leilighed til at gjøre opmærksom paa, kun ere Udsættelser. Det, der var foreslaaet i sin Tid, var ikke mere, end hvad der var nødvendigt, og slige Overdragelser ere saa nøjagtigt udarbejdede, at de ikke taale nogen Nedsættelse. Det, vi her lide under, er netop en af disse vilkaarlige Affortninger, som i sin Tid fandt Sted, da Frederiksberg Slot skulde indrettes til Officer- og Elevskole. Dengang

blev der strøget en rund Sum bort, og det er denne runde Sum, som nu vil komme tilbage i små Portioner, fordi den virkelig var nødvendig for at sætte Slottet i en tilfredsstillende Tilstand. Jeg skal imidlertid, som bemærket, ikke bestemt modsætte mig denne Nedsættelse, da man vistnok vil gjøre sit Yderste for nogenlunde at komme igjennem med den Bevilling, der er anbefalet af Udvalget. Den paa Conto 37 foreslaaede Nedsættelse af 2,600 Rd., maa jeg derimod for de 2,000 Rd.s Bedkommende bestemt erklære mig imod. Hvad angaaer de 600 Rd., som vare bestemte til Anskaffelse af Dvne, da tør jeg ikke bestemt modsætte mig, at disse bortfalde. Det vil imidlertid falde haardt paa Underofficerer og andre lidet bemidlede Bestillingsmænd, der boe i Militairetatens Bygninger, og hvem det var Hensigten efterhaanden at forsyne med bedre og mere brændselbeparende Dvne. Denne Nedsættelse vil saaledes komme til at gaae ud over Individider, som have Krav paa Sympathie, og som kun daarligt kunne taale at afholde store Udgifter til Brændsel, men jeg kan dog ikke sige, at der er nogen umiddelbar Nødvendighed for, at disse 600 Rd. bevilges. Hvad de 2,000 Rd. angaaer, da kan jeg ikke ganske indrømme Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører sagde, at Administrationen selv var villig til — eller saa omtrent var villig til — at indrømme, at denne Udgift kunde afholdes af det, der blev bevilget til sædvanlige Bedligholdselser. Det Slags Udgifter, som Forsnyelse af Gulve, er netop i flere Aar blevet opført paa den overordentlige Bedligholdselses Conto, og jeg seer mig ikke istand til at afholde denne Udgift paa nogen anden Maade. Jeg maa derfor forbeholde mig en ny Forhandling med Udvalget om denne Sag og at komme tilbage til den ved 3die Behandling. Forslaget under Nr. 38, der angaaer en Bevilling til Anskaffelse af Lynasledere paa Søforterne og gaaer ud paa, at dette Beløb skal nedsættes med en rund Sum af 2,700 Rd., sætter mig ogsaa i nogen Forlegenhed. Ved et Besøg paa Søforterne blev jeg opmærksom paa, at disse fuldstændig savnede Lynasledere, og da dette forekom mig at være betænkeligt, lod jeg Sagen undersøge ved Ingenieurcorpset, hvor den er